

UCHWAŁA NR 247/2019
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ
z dnia 13 września 2019 r.

w sprawie sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna
z wyborów organów jednostek samorządu terytorialnego, przeprowadzonych w dniach
21 października i 4 listopada 2018 r.

Państwowa Komisja Wyborcza na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 lit. a i e ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 684 i 1504)

postanawia

odrzuć sprawozdanie Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych tego Komitetu, w tym o uzyskanych kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania, w związku z wyborami organów jednostek samorządu terytorialnego, przeprowadzonymi w dniach 21 października i 4 listopada 2018 r., **z powodu naruszenia** art. 129 § 1, art. 132 § 1 i 5 oraz art. 135 Kodeksu wyborczego.

Uzasadnienie

Komitet Wyborczy Polska Patriotyczna przedłożył Państwowej Komisji Wyborczej sprawozdanie finansowe z zachowaniem terminu określonego w art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego. Sprawozdanie zostało sporządzone zgodnie ze wzorem, określonym w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 września 2011 r. w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego (Dz. U. poz. 1173 i z 2018 r. poz. 1342).

Do sprawozdania dołączono sprawozdanie biegłego rewidenta, wybranego przez Państwową Komisję Wyborczą, zawierające jego opinię na temat sprawozdania finansowego Komitetu.

Żaden z uprawnionych podmiotów, wymienionych w art. 144 § 7 Kodeksu wyborczego, nie zgłosił Państwowej Komisji Wyborczej zastrzeżeń do sprawozdania finansowego tego Komitetu.

W wyniku badania sprawozdania finansowego, dołączonych do niego dokumentów oraz po zapoznaniu się ze sprawozdaniem biegłego rewidenta badającego sprawozdanie Komitetu, Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, co następuje.

Komitet Wyborczy Polska Patriotyczna wykazał w sprawozdaniu, że w okresie sprawozdawczym pozyskał przychody lub wpływy w wysokości 2 398,56 zł. Środki

te wpłacane były w terminie ustawowym i gromadzone na rachunku bankowym o nr 94 1020 3378 0000 1202 0342 8737, prowadzonym w Banku Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski SA Oddział 11 w Łodzi.

Do umowy rachunku bankowego wprowadzono zastrzeżenia nieodpowiadające wymaganiom określonym w art. 134 § 6 Kodeksu wyborczego. Zastrzeżenia te, w zakresie dotyczącym źródeł pozyskiwania środków finansowych przez komitet, odnoszą się bowiem do komitetu wyborczego wyborców lub komitetu wyborczego organizacji, a nie do komitetu wyborczego utworzonego przez partię polityczną, jakim jest Komitet Wyborczy Polska Patriotyczna. Uchybienie to, zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, nie stanowi przesłanki do odrzucenia sprawozdania.

W sprawozdaniu Komitet wykazał, że na jego przychody składały się środki w kwocie 398,56 zł, pochodzące z wpłat od osób fizycznych, oraz w kwocie 2 000,00 zł pochodzące z Funduszu Wyborczego Partii. Z wyjaśnienia pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna załączonego do sprawozdania finansowego Komitetu i z załączonych do tego sprawozdania dokumentów finansowych wynika jednak, że środki wykazane w sprawozdaniu jako pochodzące od osoby fizycznej, w rzeczywistości były środkami zgromadzonymi na rachunku bankowym Funduszu Wyborczego Partii Polska Patriotyczna o numerze nr 35 8689 0007 0008 2888 2000 0030, prowadzonym w Spółdzielczym Banku Powiatowym w Piaskach, a następnie zdeponowanymi w kasie tego Funduszu w związku z zamknięciem wskazanego rachunku bankowego. Środki te nie zostały wpłacone na nowy rachunek Funduszu Wyborczego Partii o numerze 30 1020 3378 0000 1102 0342 9453 w Banku Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski SA Oddział 11 w Łodzi, otwartym w dniu 3 września 2018 r. W dniu 4 września 2018 r. środki zdeponowane w kasie Funduszu Wyborczego Partii Polska Patriotyczna zostały wpłacone przez osobę fizyczną, za pośrednictwem jej prywatnego rachunku bankowego, na rachunek bankowy Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna. W związku z powyższym, w części pierwszej sprawozdania (Informacje ogólne), lit. A (Przychody lub wpływy (I+II)), pkt I (Środki pieniężne gromadzone na rachunku bankowym), ppkt 1 (Pochodzące z wpłat od osób fizycznych), wykazane powinno zostać „0”, natomiast w ppkt 4 (Pochodzące z funduszu wyborczego), wykazana powinna zostać kwota 2 398,56 zł. Złożenie sprawozdania, w którym błędnie wykazane zostały źródła finansowania Komitetu Wyborczego stanowi uchybienie ustawowemu obowiązkowi sprawozdawczemu, określone w art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego, w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego, które zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, nie skutkuje odrzuceniem sprawozdania finansowego komitetu.

Z powyższego wynika zatem, że wpłata dokonana została ze środków Funduszu Wyborczego Partii Polska Patriotyczna, ale w niewłaściwej formie. Środki finansowe komitetu wyborczego partii politycznej mogą bowiem pochodzić wyłącznie z Funduszu Wyborczego tej partii, tworzono go na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego). Środki tego Funduszu gromadzone są na oddzielnym rachunku bankowym (art. 36 ust. 3 ustawy o partiach politycznych). Środki na rachunek bankowy komitetu wyborczego mogą być wpłacane jedynie czekiem rozrachunkowym, przelewem lub kartą płatniczą (art. 134 § 5 Kodeksu wyborczego). Mając na względzie powołane przepisy oraz treść art. 125 Kodeksu wyborczego określającego, że finansowanie kampanii wyborczej jest jawne, co ma pozwalać na jednoznaczne ustalenie z jakich źródeł finansowane są poszczególne komitety wyborcze, należy przyjąć, że środki finansowe na rzecz komitetu wyborczego partii politycznej mogą być wpłacane tylko w formie bezgotówkowej (tj. czekiem rozrachunkowym, przelewem lub kartą płatniczą), wyłącznie z rachunku Funduszu Wyborczego partii, która utworzyła ten komitet. Wymagania te nie są realizowane w sytuacji, w której środki wpłacane są na rzecz komitetu wyborczego partii gotówką ze środków pozyskanych, co prawda, na rachunek bankowy Funduszu Wyborczego tej partii, ale zdeponowanych następnie w kasie tego Funduszu, jak również w sytuacji, w której środki na rzecz komitetu wyborczego partii politycznej zostały wpłacone na rachunek bankowy komitetu wyborczego utworzonego przez tę partię przelewem, ale był to przelew dokonany z rachunku innego niż rachunek Funduszu Wyborczego tej partii, nawet jeśli z wyjaśnień partii wynika, że przelane zostały środki finansowe zgromadzone wcześniej na rachunku bankowym jej Funduszu Wyborczego, następnie zdeponowane w formie gotówkowej w kasie tego Funduszu, wpłacone na rachunek osoby fizycznej, i z tego rachunku przekazane przelewem na rachunek komitetu wyborczego.

Wpłacenie przelewem z rachunku osoby fizycznej na rachunek komitetu wyborczego partii politycznej środków finansowych zdeponowanych wcześniej w kasie Funduszu Wyborczego partii tworzącej ten komitet, a następnie wpłaconych na rachunek bankowy tej osoby fizycznej celem ich przekazania z tego rachunku na rachunek komitetu wyborczego partii, stanowi naruszenie art. 134 § 5 Kodeksu wyborczego. Naruszenie to jest uchybieniem przepisom Kodeksu wyborczego, które nie skutkuje jednak, stosownie do art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, odrzuceniem sprawozdania finansowego. Zgodnie z art. 149 § 1 Kodeksu wyborczego, skutkuje ono natomiast przypadkiem na rzecz Skarbu Państwa kwoty w wysokości środków pozyskanych w niewłaściwej formie, tj. w tym przypadku, środków w kwocie 398,56 zł, przyjętej przez Komitet z naruszeniem art. 134 § 5 Kodeksu wyborczego i wydatkowanej na cele prowadzenia kampanii wyborczej. Na podstawie art. 149 § 4 Kodeksu wyborczego, Komitetowi wyborczemu

przysługuje prawo dobrowolnego wpłacenia, w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu uchwały Państwowej Komisji Wyborczej, a w przypadku złożenia skargi na tę uchwałę do Sądu Najwyższego, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego przez ten Sąd, na rachunek bankowy urzędu skarbowego właściwego dla siedziby Komitetu, równowartości środków przyjętych z naruszeniem przepisów Kodeksu wyborczego. Potwierdzenie wpłacenia równowartości tych środków (tj. środków w kwocie 398,56 zł) Komitet zobowiązany jest przedstawić Państwowej Komisji Wyborczej. W przypadku niedokonania dobrowolnej wpłaty tych środków, wszczęte zostanie postępowanie określone w art. 149 § 6 Kodeksu wyborczego.

W sprawozdaniu Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna wykazane zostały wydatki/koszty Komitetu w łącznej kwocie 2 261,56 zł, jako poniesione na finansowanie:

- kosztów administracyjnych: 123,00 zł, tj. w całości na koszty wynajmu powierzchni biurowej, w tym koszty energii elektrycznej;
- usług obcych: 1 819,56 zł, w tym, związanych z wykonaniem materiałów wyborczych (915,75 zł); ze spotkaniami wyborczymi (700,00 zł); pozostałymi kosztami usług obcych w postaci kosztów bankowych (203,81 zł);
- pozostałych wydatków w postaci zakupu dysku przenośnego (319,00 zł).

Z analizy dokumentów finansowych załączonych do sprawozdania finansowego Komitetu wynika, że Komitet ten błędnie zakwalifikował część swoich wydatków. Kwota 374,55 zł, wydatkowana przez Komitet na zakup wizytówek dla członków Komitetu Wyborczego z danymi adresowymi i numerami kont dostarczonymi dla członków partii w terenie i członków terenowych komisji wyborczych, wykazana w części pierwszej sprawozdania (Informacje ogólne), lit. B (Wydatki lub koszty), pkt II (Usługi obce), ppkt 2 (Wykonanie materiałów wyborczych, w tym prace koncepcyjne i prace projektowe), lit. c (ulotki), ujęta powinna zostać w części pierwszej sprawozdania, lit. B, pkt II, ppkt 2, lit. f (inne materiały wyborcze, np. plakietki, reklamówki). Natomiast część z kwoty 246,00 zł, ujętej właśnie w części pierwszej sprawozdania, lit. B, pkt II, ppkt 2, lit. f, w wysokości 18,45 zł, powinna zostać wykazana w części pierwszej sprawozdania, lit. B, pkt II, ppkt 5 (Pozostałe koszty poniesione na usługi obce). Tym samym, w części pierwszej sprawozdania, lit. B, pkt II, ppkt 2, ujęta powinna zostać kwota 897,30 zł.

Reasumując, w części pierwszej sprawozdania, lit. B, pkt II, ppkt 2, lit. c, wykazane powinno zostać „0”; w części pierwszej, lit. B, pkt II, ppkt 2, lit. f – 602,10 zł; w części pierwszej sprawozdania, lit. B, pkt II, ppkt 2 – 897,30 zł, a w części pierwszej, lit. B, pkt II, ppkt 5 – 222,26 zł.

Złożenie sprawozdania finansowego, w którym błędnie wykazane zostały wydatki/koszty Komitetu stanowi uchybienie ustawowemu obowiązkowi sprawozdawczemu, określone w art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego, w związku

z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego. Uchybienie to, zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, nie skutkuje odrzuceniem sprawozdania finansowego Komitetu.

Ze sprawozdania wynika, o czym była już mowa, że Komitet Wyborczy Polska Patriotyczna zakupił dysk przenośny WD MY Passport 2TB za kwotę 319,00 zł, który – jak Komitet wyjaśnił – był niezbędny do przechowywania plików audio i wideo z rejestrowanych spotkań z wyborcami lub osobami pełniącymi funkcje członków komisji wyborczych z ramienia Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna. Pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna wskazał także, że zakup tego dysku przenośnego dokonany został i zapłacony gotówką w kasie sklepu przez niego samego, tj. przez Pawła Ziemińskiego, wobec nieprzyjmowania płatności przelewem. Następnie wydatkowane przez niego środki własne na rzecz Komitetu (wydatek udokumentowany Fakturą VAT nr S407/F008081/10/2018) zostały mu zrefinansowane przez ten Komitet Wyborczy, ze środków tego Komitetu, przelewem na prywatne konto bankowe pełnomocnika. Potwierdza to zarówno opis na tej fakturze, jak również zapis z dnia 5 października 2018 r. w historii rachunku bankowego Komitetu (refinansowanie Faktury S407/F008081/10/18 Targ SA za dysk przenośny z dnia 05.10.2018 zapłaconej gotówką).

Opisany wyżej rodzaj operacji finansowej Sąd Najwyższy, rozpatrując skargi na odrzucenie sprawozdań finansowych, zakwalifikował jednoznacznie jako niedozwolone „swoiste kredytowanie przez osoby fizyczne” (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2009 r., sygn. akt III SW 47/09, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt III SW 390/10 i III SW 391/10 oraz z dnia 25 lutego 2015 r., sygn. akt III SW 1/15). Dokonywanie zakupów i regulowanie przez osoby fizyczne z własnych środków zobowiązań Komitetu wyborczego partii politycznej narusza art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którym środki finansowe tego typu komitetu wyborczego mogą pochodzić wyłącznie z funduszu wyborczego partii, która ten Komitet utworzyła, powołanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych. Naruszenie art. 132 § 1 Kodeksu wyborczego stanowi w tym przypadku przesłankę odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 lit. c Kodeksu wyborczego, albowiem przyjęte przez Komitet środki finansowe przekraczają 1% ogólnej kwoty jego przychodów (art. 144 § 1 pkt 2 Kodeksu wyborczego).

Państwowa Komisja Wyborcza, w wyniku analizy sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna, załączonych do niego dokumentów finansowych oraz uwzględniając sprawozdanie biegłego rewidenta na temat sprawozdania finansowego Komitetu stwierdziła, że wydatki/koszty Komitetu poniesione w związku z jego udziałem w wyborach samorządowych w 2018 r., w łącznej kwocie 2 261,56 zł, przekroczyły o 1 197,56 zł dopuszczalny limit wydatków na agitację wyborczą, o którym

mowa jest w art. 135 § 1 Kodeksu wyborczego, w związku z jego art. 378 i 379. Komitet Wyborczy Polska Patriotyczna zarejestrował bowiem w wyborach samorządowych przeprowadzonych w 2018 r. tylko jednego kandydata. Został on zgłoszony jako kandydat do rady gminy poniżej 20 tysięcy mieszkańców, w związku z czym limit wydatków Komitetu wynosił 1 064,00 zł. Powyższe oznacza, że Komitet swój limit wydatków przekroczył o 112,6%. Naruszył tym samym wskazany wyżej art. 135 § 1 Kodeksu wyborczego, co zgodnie z art. 144 § 1 pkt 3 lit. a tej ustawy, skutkuje odrzuceniem sprawozdania finansowego Komitetu.

Komitet Wyborczy Polska Patriotyczna przekroczył także limit wydatków na agitację wyborczą prowadzoną w formach i na zasadach właściwych dla reklamy, w tym w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe, które to wydatki, zgodnie z art. 136 Kodeksu wyborczego, nie mogą przekraczać 80% ogólnego limitu wydatków komitetu. Skoro ogólny limit wydatków Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna wynosił 1 064,00 zł, to oznacza to, że jego limit wydatków na agitację wyborczą prowadzoną w formach i na zasadach właściwych dla reklamy wynosił 851,20 zł. Komitet na ten cel wydatkował natomiast środki w kwocie 1 597,30 zł. Dopuszczalny limit wydatków na cele reklamowe przekroczył zatem o 87,7%. To naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego stanowi jednak wyłącznie uchybienie, które zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, nie skutkuje odrzuceniem sprawozdania finansowego Komitetu.

Ponadto Komitet nie wykazał w części II, pkt VII sprawozdania finansowego, by przyjmował świadczenia nieodpłatne, w tym te, które wymienione zostały w art. 132 § 5 oraz 133 § 1 Kodeksu wyborczego.

Państwowa Komisja Wyborcza, w dniu 23 kwietnia 2019 r. zwróciła się do Pełnomocnika Finansowego Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna o wyjaśnienia w kwestiach dotyczących finansowania Komitetu, w tym w sprawie przyjmowania korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym. Pismo to zostało wysłane zarówno za pośrednictwem Poczty Polskiej na adres Komitetu (nie zostało odebrane), jak również drogą elektroniczną na adres mailowy pełnomocnika finansowego i pełnomocnika wyborczego Komitetu. Pozostało ono jednak bez odpowiedzi.

Komisja wnosiła w tym piśmie, między innymi, o wyjaśnienie w jaki sposób Komitet eksponował zakupiony baner (faktura numer S18/000325 z dnia 5 października 2018 r.), do czego wykorzystał zakupione komponenty metalowe z agrafką (faktura VAT nr FV/285/10/2018 z dnia 22 października 2018 r.) oraz kto i w jaki sposób dystrybuował 2500 zakupionych przez Komitet wizytówek (faktura VAT nr FV/015555/10/2018 z dnia 24 października 2018 r.). Już bowiem z oświadczenia dla biegłego rewidenta Firmy Eko-Bilans w Łodzi z dnia 16 stycznia 2019 r., złożonego przez Pełnomocnika Wyborczego Komitetu, wynika chociażby to, że wizytówki te były dostarczone członkom Partii

w terenie dla identyfikacji i działalności propagandowej w terenie wśród potencjalnych wyborców, a zatem były dystrybuowane.

Oznacza to, że Komitet nie wykazał w sprawozdaniu i nie dokonał komisyjnej wyceny przyjmowanych korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym. Naruszył tym samym art. 125 Kodeksu wyborczego, ustanawiający wymóg jawności finansowania kampanii wyborczej.

Powyższe oznacza jednak także to, że nie jest możliwe potwierdzenie czy korzyści majątkowe o charakterze niepieniężnym niewykazane w sprawozdaniu finansowym Komitetu przyjmowane były przez ten Komitet od podmiotów uprawnionych do ich świadczenia. Zachodzi więc domniemanie, że także w tym przypadku Komitet naruszył art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego, co skutkuje odrzuceniem jego sprawozdania finansowego. Jak wynika chociażby z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt III SW 8/12, Państwowa Komisja Wyborcza ma prawo oprzeć swoją uchwałę na domniemaniu uprawniającym przyjęcie założenia, zgodnie z którym doszło do finansowania działalności komitetu z naruszeniem obowiązujących przepisów. Nieudokumentowanie przez Komitet, że wszystkie przyjęte korzyści majątkowe o charakterze niepieniężnym pochodziły od obywateli polskich mających miejsce stałego zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej potwierdza tylko, że Komitet pozyskał w okresie sprawozdawczym środki finansowe ze źródeł niedozwolonych. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z 22 września 2008 r., sygn. akt III SW 7/08 (dotyczącym co prawda partii politycznych, jednak mogącym mieć zastosowanie także do podnoszonych wyżej kwestii), brak wyjaśnienia niezgodności finansowych przez partię rodzi domniemanie faktyczne dokonania naruszeń i pozwala na odrzucenie sprawozdania. Co więcej, Sąd ten wskazał, że ów brak wyjaśnienia zachodzi nie tylko w sytuacji nieudzielenia w ogóle odpowiedzi na zadane pytanie, ale nawet wówczas, gdy odpowiedź została wprawdzie udzielona, jednakże jej treść nie wnosi nic nowego do stanu faktycznego ustalonego wcześniej w trakcie badania (por. postanowienie z dnia 14 października 2008 r., sygn. akt III SW 10/08).

Komitet Wyborczy Polska Patriotyczna nie wykazał także z jakich środków finansowana była jego strona internetowa. Strona ta prowadzona była jako podstrona do strony Partii Politycznej Polska Patriotyczna, a zatem uzasadnione jest domniemanie, że była ona finansowana ze środków tej Partii, a Komitet przyjął od tej Partii niedozwoloną korzyść majątkową o charakterze niepieniężnym. Zgodnie z art. 144 § 1 pkt 3 lit. e Kodeksu wyborczego, przyjęcie korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym z naruszeniem przepisu art. 132 § 5 tego Kodeksu, skutkuje odrzuceniem sprawozdania finansowego.

Powyższe wskazuje także na to, że wykazane w sprawozdaniu przychody Komitetu mogą nie odpowiadać stanowi faktycznemu, co potwierdza tylko, iż Komitet

naruszył wskazany już wcześniej art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego, w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego. Naruszenia te, zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, nie skutkują odrzuceniem sprawozdania finansowego Komitetu.

Ponadto w sprawozdaniu finansowym Komitet wykazał wydatki w kwocie 374,55 zł poniesione na ulotki. Opłacenie takiej kwoty potwierdza także historia rachunku bankowego Komitetu. Z Faktury VAT Nr: FV/015555/10/2018 z dnia 24 października 2018 r. wynika jednak, że koszt tych materiałów wyniósł 330,27 zł. Pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna wyjaśnił, że różnica ta wynikała z zastosowanego przez Wykonawcę rabatu ilościowego, który jednak nie wpłynął na konto Komitetu. Potwierdza to historia rachunku bankowego Komitetu. Z dokumentów załączonych do sprawozdania Komitetu nie wynika by ubiegał się on o odzyskanie nadpłaconych środków w związku z uzyskanym rabatem ilościowym. Oznacza to zatem, że Komitet środki w kwocie 44,28 zł, stanowiącej różnicę między kwotą 374,55 zł, a kwotą 330,27 zł wydatkował na cele niezwiązane z wyborami. Zapłacił bowiem podmiotowi świadczącemu usługi na jego rzecz kwotę wyższą od wymaganej. Naruszył tym samym art. 129 § 1 Kodeksu wyborczego, który określa, że komitet wyborczy może pozyskiwać i wydatkować środki jedynie na cele związane z wyborami. Naruszenie tego przepisu, zgodnie z art. 144 § 1 pkt 3 lit. a Kodeksu wyborczego stanowi podstawę odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu.

Komitet wykazał, że uzyskał nadwyżkę pozyskanych środków na cele kampanii wyborczej nad poniesionymi wydatkami w kwocie 137,00 zł. Kwota ta, jak wynika z historii rachunku bankowego Komitetu, została w dniu 21 grudnia 2018 r. wpłacona przelewem z rachunku Komitetu na rachunek Funduszu Wyborczego Partii Polska Patriotyczna o numerze 30 1020 3378 0000 1102 0342 9453, prowadzony w Banku Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski SA Oddział 11 w Łodzi. Na rachunku bankowym Komitetu, po uregulowaniu wszelkich opłat bankowych, nie pozostały żadne środki finansowe.

Ponadto Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, że nadwyżkę pozyskanych przez ten Komitet środków na cele kampanii wyborczej nad poniesionymi wydatkami stanowi także wartość zakupionego przez Komitet dysku przenośnego. Urządzenie to musi zatem zostać przez Komitet wycenione i spieniężone, a kwota uzyskanych środków finansowych z tej operacji również uznana za nadwyżkę Komitetu i przekazana na Fundusz Wyborczy Partii Polska Patriotyczna (art. 138 § 1 Kodeksu wyborczego).

Pełnomocnik wyborczy Komitetu zawiadomił Państwową Komisję Wyborczą o utworzeniu strony internetowej Komitetu w dniu 3 września 2018 r., tj. zgodnie z art. 102

§ 1 Kodeksu wyborczego, w terminie do 7 dni od dnia przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu Komitetu.

Państwowa Komisja Wyborcza, po ustaleniu powyższego na podstawie sprawozdania finansowego Komitetu, dołączonych do niego dokumentów oraz sprawozdania biegłego rewidenta, postanowiła jak w sentencji.

Od niniejszego postanowienia pełnomocnikowi finansowemu Komitetu Wyborczego Polska Patriotyczna przysługuje prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego postanowienia.

Zastępcy Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej: *Wiesław Kozielowicz,*
Sylwester Marciniak

Członkowie Państwowej Komisji Wyborczej: *Wiesław Błuś, Zbigniew Cieślak,*
Arkadiusz Despot-Mładanowicz, Grzegorz Jędrejek, Wojciech Sych